

Българските пациенти (включително ромите) отправят много критики към реформата в болничната система. Основното им недоволство е съсредоточено в:

- „нерегламентирани плащания“ в болниците при наличие на талон за безплатно лечение;

- липса на достатъчно предварителна информация относно цените на престоя, изследванията, оперативното лечение, които се поемат от Здравната каса;

- лоши хигиенни условия на болничните помещения;

- недостатъчно добро качество на медицинските услуги в болниците в по-малките градове поради липса на подходящо диагностично и техническо оборудване;

- недостатъчно внимание от страна на медицинския персонал, особено от страна на полувисшия и обслужващия персонал;

- лошо състояние на материалната база и недостиг на основни средства, включително за лекарства, санитарни материали, храна и поддръжка в някои болници;

- недостъпност на медицинските услуги в болниците за по-бедните пациенти поради високата цена на регламентирани и нерегламентирани доплащания;

- все още ниско възнаграждение на болничния персонал, което в съчетание с недостатъчен професионализъм понякога води до занижен морал (НОЕМА, 2001; Кулаксьзов и кол., 2003, „ФАКТ Маркетинг“, 2003; ИОО, 2008).

През 2010 г. поради резките финансови ограничения, свързани с икономическата криза и финансовата политика на българското правителство, част от болниците бяха закрити, други смениха предназначението си, трети бяха изправени пред фалит. В редица околности болници не достигат консумативите и лекарствата, няма средства за планирани операции, въвежда се лист на чакащите и се увеличава делът на личните средства, заплащани на ръка при престоя в болница. Тези промени неизбежно засягат най-тежко най-бедните групи. Значителна част от българските роми попадат в категорията на групи с множествени проблеми и дефицити. Може да се издигне хипотезата, че при част от тях достъпът до болнични услуги ще бъде ограничен.